Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Victor Sîrbu
Dosarul nr.2r-1118/25 (2-25075300-02-2r-06062025)

D E C I Z I E

30 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor și Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, prin care a fost admisă parțial cererea înaintată de Nastas Olesea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Nastas Ion,

în cauza civilă, la cererea înaintată de Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Nastas Ion, persoană interesată IP Buiucani, mun.Chișinău,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 28 mai 2025, Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Nastas Ion, persoană interesată IP Buiucani, mun.Chișinău, pe un termen de 3 luni, și anume: obligarea lui Nastas Ion de a sta departe de locul aflării subsemnatei Nastas Olesea la o distanță ce ar asigura securitatea subsemnatei, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând și orice contact vizual cu subsemnata; interzicerea lui Nastas Ion de a vizita locul de trai a subsemnatei și interzicerea lui Nastas Ion de a o contacta pe subsemnata prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod, cu aplicarea măsurilor de protecție sus menționate cu monitorizare electronică a agresorului Nastas Ion.

În motivarea cererii petiționara a invocat că, se află în relație de căsătorie cu Nastas Ion de aproximativ 18 ani.

Victima a susținut că, pe parcursul relației Nastas Ion a fost violent, dânsa fiind numită cu cuvinte necenzurate, o intimida, însă cu trecerea timpului acțiunile violente au devenit din ce în ce mai grave.

A enunțat că, actele de violență la care este supusă, se caracterizează prin violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale și violență fizică.

Nastas Olesea a comunicat că, agresorul Nastas Ion este periculos, agresiv, violent, are un comportament necontrolabil, fiind aplicată violență fizică și psihologică.

Totodată, victima a relatat că, ultimele acte de violență au avut loc la 17 mai 2025 și 18 mai 2025.

A menționat că, la 18 mai 2025 a apelat Serviciul 112, cazul fiind înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Buiucani cu nr. 7365.

La fel, la 18 mai 2025 în privința agresorului Nastas Ion a fost emis ordin de restricție nr. 137 pentru un termen de 10 zile.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, s-a admis parțial cererea înaintată de Nastas Olesea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Nastas Ion.

S-a stabilit pentru Nastas Olesea, domiciliată în *****, pentru o perioadă de 15 zile, următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Nastas Ion, și anume, obligarea lui Nasta Ion de a părăsi și de a sta departe de locuința victimei Nastas Olesea care se află în *****, la o distanță minim 300 metri. Obligarea lui Nasta Ion de a sta departe de locul aflării victimei Nastas Olesea la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, cel puțin 300 metri excluzând orice contact vizual cu ele. Interzicerea lui Nasta Ion oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența sau în orice alt mod, cu victima Nastas Olesea. Obligarea lui Nasta Ion, să poarte dispozitiv de monitorizare electronica a agresorilor familiali. Măsurile stabilite se aplică pe un termen de 15 (cinsprezece) zile, începând cu data de 29 mai 2025. Ordonanţa privind măsurile de protecţie se expediază Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, precum și organului de probațiune, pentru supraveghere și executare imediată. (f.d. 31-38)

Solicitarea recurenților:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, prin email la 30 mai 2025*, Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor* a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii și eliberarea ordonanței pe un termen de 3 luni.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 3 iunie 2025, *Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă,* a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei

Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, solicitând admiterea recursului, anularea ordonanței de protecție și respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție.

La 26 iunie 2025, Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă, a prezentat explicații suplimentare și probe cu capturi de ecran a unor convorbiri prin aplicații.

Argumentele recurenților:

În motivarea recursului, *victima Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor a* indicat că, nu este de acord parțial cu încheierea și ordonanța primei instanțe, consideră că este pasibilă de a fi casată, în partea respingerii acesteia. Or, având în vedere cumulul circumstanțelor relatate urma a fi aplicate măsurile de protecție pe un termen de 3 luni.

Totodată, a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

A subliniat că, deși instanța de judecată a constatat că, agresorul a manifestat acțiuni de violență față de victimă, a aplicat măsuri de protecție doar pe un termen de 15 de zile, or, de fapt se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor, fiind eliberat și ordin de restricție de urgență, care atestă aplicarea violenței fizice și psihologice.

În motivarea recursului, *agresorul Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă* a declarat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită a situației factologice, cât și a interpretat eronat prevederile legale.

A indicat că, un aspect care nu a fost luat în considerare de prima instanță, dar care a fost recunoscut de către victimă/recurentă este faptul că, Nastas Olesea se află într-o relație extra conjugală cu o altă persoană, cetățean străin, Nicolas Briec, deși este căsătorită cu el, însă dânsul a aflat abia în martie 2025.

A menționat că, este evident că, în asemenea circumstanțe au apărut certuri și neînțelegeri între soți, ambii și-au spus cuvinte urâte, însă nicidecum nu a fost aplicată violența, or, nu au fost prezentate probe în acest sens.

Recurentul a afirmat că, se află în relație de căsătorie cu Olesea Nastas de 18 ani și au doi copii, la moment se află în proces de divorț, la inițiativa Olesei Nastas, dar nu era clar motivul divorțului, însă la 15 martie 2025, a aflat că soția sa are amant începând cu septembrie 2024.

Respectiv, a afirmat și faptul că, la 15 martie 2025 și la 18 mai 2025, au fost certuri între soți, iar aceasta nu servește temei de aplicare a măsurilor de protecție.

A remarcat că, soția prin această metodă dorește să-l îndepărteze maxim posibil de familie și domiciliu.

La fel, a evidențiat că, nu a deposedat-o de bunuri, se folosește în continuare de ele.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost pronunțată la 29 mai 2025, iar cererile de recurs au fost depuse la 30 mai 2025, și respectiv la 3 iunie 2025, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursurile sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violenţă fizică* – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a

informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect simila; *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; *violenţă împotriva femeilor* – act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; victimă-adult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; *situaţie de criză/situaţie critică* – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: *în condiția de conlocuire*: *persoanele aflate în căsătorie, în divorț*, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h)

stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale ale poliţiei din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, care asigură informarea neîntârziată a agresorului despre măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie. Măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, *declarația independentă a victimei este suficientă şi nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja şi se pot repeta. În acest caz*, *pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.*

Din materialele cauzei şi din explicațiile date de părți în instanța de fond s-a stabilit cu certitudine că, *Nastas Olesea şi Nastas Ion sunt soț şi soție (f.d. 7),* fiind părinții a doi copii minori, respectiv întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, şi sunt subiecții ai violenței în familie.

Tot, din lucrările cauzei Colegiul judiciar relevă că, a fost întocmit chestionar de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, chestionat de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie din 26 mai 2025 (f.d. 8-11), raportul IP Buiucani (f.d. 13), explicația depusă de Nastas Olesea (f.d. 14), procesul-verbal privind actele de constatate din 18 mai 2025 (f.d. 15), decizia privind rezultatul controlului cererii/informației „112” din 21 mai 2025 (f.d. 18-19) prin care s-a indicat că,

în acțiunile lui Nastas Ion se regăsesc elementele prevăzute de or.360 și Legea nr. 45, fiind înregistrat în registrul de evidență a agresorilor familiali, iar examinarea materialului a fost încetată.

La fel, s-a stabilit că, la 18 mai 2025 a fost emis ordinul de restricție de urgență nr. 137, pe un termen de 10 zile, prin care s-a constatat că, Nastas Olesea a fost agrestă verbal, îmbrâncită și deposedată d elucruri personale, de fostul său soț, Nastas Ion, fiind atestată o bănuială rezonabilă de pericol iminent **moderat** de repetare/comitere a acțiunilor violente. (f.d. 16-17)

Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate la caz, reținând cele reliefate, Colegiul judiciar constată cu certitudine că Nastas Olesea este victimă a violenței în familie, fiind afectată integritatea fizică și psihologică, precum și economică a ultimei, circumstanțe care reiese atât din declarațiile victimei, precum și din probele anexate la cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

În același timp, Colegiul judiciar reține ca fiind întemeiate argumentele primei instanțe cu referire la faptul că, este parțial întemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, or, termenul de 15 de zile este un termen justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue și pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale, în cazul în care există pericol real.

Subsecvent, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs, precum că se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor. Or, instanța de fond justificat a menționat că, anterior careva măsuri de protecție nu au fost aplicate, iar o durată de 3 luni este una excesivă, raportată speței.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul consideră că, de fapt, între foștii/actualii soți persistă certuri, din motiv că, Nastas Olesea a depus cerere de desfacere a căsătoriei.

În același timp, instanța de recurs menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor dintre părți evidențiază anumite dificultăți de comunicare, dar și referitor la divergențe referitor la cererea de desfacere a căsătoriei, iar circumstanțele stabilite în speță demonstrează că, manifestările deviante incluse în comportamentul lui Nastas Ion sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională, economică, psihică și fizică a victimei, și se circumscriu fenomenului violenței în familie, în sensul prevăzut de art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

De altfel, nu pot fi reținute alegațiile lui Nastas Ion privitor la faptul că, declarațiile victimei/intimatei nu corespund adevărului precum că, a fost aplicată violența fizică, psihică și economică, și că, Nastas Olesea ar fi cea care a provocat stările de conflict, fiind într-o relație extra conjugală și depunând cererea de desfacere a căsătoriei, or, acestea sunt combătute de materialul probator anexat la actele cauzei.

Referitor la obiecțiile recurentei/victimei privind neadmiterea tuturor pretențiilor invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate. Or, victima consideră că, agresorul ar putea aplica pe viitor în incidentele iscate și violența fizică, psihologică și economică,

ceea ce nu constituie temei de admitere a pretențiilor, cu instituirea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 de zile.

Cu privire la argumentele victimei/recurente referitor la dezacordul termenului de 15 zile pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, Colegiul judiciar la fel le consideră neîntemeiate.

La acest segment, instanța de recurs subliniază că, deși din actele cauzei rezultă că între părțile litigante la momentul actual este formată o relație familială mai puțin amicală, apreciată ca ostilă fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților în ședința de judecată, cât și din materialele administrate, prima instanţă corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de 15 zile.

Instanța de recurs punctează că, termenul de 15 zile este unul rezonabil pe care îl consideră justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue. Or, victima este în drept să depună cerere privind prelungirea măsurilor de protecție la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie, sau dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că, obligarea agresorului Nastas Ion de a sta departe de la locul aflării Nastas Olesea, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 300 m, pe un anumit termen, deja poate constitui o măsură educativă și de prevenție suficientă, astfel încât agresorul să-și revizuiască comportamentul, fără aplicarea violenței și amenințărilor.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02).*

Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Se menționează că, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (*copii, femei, vârstnici*), consfințit

în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursurile declarate de Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor și Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se resping recursurile declarate de Nastas Olesea, reprezentată de avocatul Andrușciac Victor și Ion Nastas, reprezentat de avocatul Marin Baltă.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, Centru din 29 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu